

עפ"ת 31271/03/13 - רם דורון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 31271-03-13 דורון נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אחד

מערער	Ram Doron	נגד	
		מדינת ישראל	משיבה

פסק דין

בפני ערעור על פסק דין בית משפט תעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת שלזינגר) בתמ"ע 2543-07-09, אשר ניתן ביום 3.2.13, במסגרתו הורשע המערער בכך שלא עצר את רכבו לפני קו עצירה, עבירה לפי תקנות 22(א) ו- 64(ד) לתקנות התעבורה תשכ"א - גזר עליי קנס בסך 600 ל"נ.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום א' בשבוע, 24.2.08, בשעה 12:30 בצהרי יום, בצומת רחובות יהלום עם רח' רזיאל בנתניה, לא ציהת המערער לתמרור "עצור" עבירה מסווג ברירת קנס.

מדובר בצומת טי עם שני מעברי חציה צמוד לשוק נתניה, מול קופת חולים כללית, בסמוך לבית משפט שלום נתניה. המערער כפר מיד כשנעצר על ידי המשטרה.

העובדות העולות מהתיק הין כי ביום 14.12.10 המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות על ידי בית משפט תעבורה נתניה (כב' השופטת רז) ובಹכרעת דין.

יש לציין כי כב' השופטת רז ביקרה בזירת מתן הדו"ח בליווי השוטר שנטן את הדו"ח והמערער והתרשם בית משפט כי ניתן לראות את קו העצירה ממקום עמידת השוטר.

בית משפט קבע קבוע בהכרעת דין כי ניתן אמון לגרסת השוטר, כי מקום ציפויו הבהיר ברכב המערער שלא נעצר לפני קו העצירה והוסיף וציין בית משפט קבע (השופטת רז) כי ביקור שנערך במקום על מנת לבדוק שדה ראייה הקיים ממקום עצירתו של השוטר, האיר את גרסת השוטר וחיזק אותה.

באותה הכרעת דין ציין בית משפט ביחס לעדות המערער, כי "אינו יכול למסור עדות מהימנה לגבי מקום עמידתו של השוטר בעת שהשוטר הבהיר בביצוע העבירה, שכן הנאשם הבהיר בשוטר רק בשלב מאוחר יותר בו סימן לו השוטר לעצור.

יתר על כן, הנאשם כלל לא יצא מרכבו כאשר נעצר על ידי השוטר ולא מدد באותו מועד, בזמן אמת, את המרחק בו עמד השוטר מן הצומת. לטענתו זו של הנאשם, אין על מה לסתור".

ובסיכון, כאמור הרשע בית המשפט את המערער.

על הכרעת דין זו הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי בניימוק כי בית משפט קמא לא נעתר לבקשת המערער להגיש חוות דעת מומחה מטעמו, וסביר כי די ב ביקור בית המשפט באתר אין צורך בחוות דעת מומחה.

הערעור התקבל והתיק הוחזר לבית משפט קמא ונוטב על ידי סג"נ כב' השופטת שלזינגר - שמאן.

התיק נשמע בפני כב' השופטת שלזינגר - שמאן מתחילה רס"ר אבי ברנס עורך הדו"ח כתב האישום העיד בפני בית המשפט, הדו"ח הוגש, העיד המערער יוסף דין עורך חוות דעת מטעם המערער.

הכרעת הדיון ניתנה ביום 3.2.13.

בית משפט קבע כי המאשימה הוכיחה מעלה לכל ספק סביר את המייחס למעערער בכתב האישום.

בית משפט קבע במסגרת הכרעת הדיון כי המערער הודה בחקירותו הנגדית שלא הבחן בשוטר אלא אף לאחר שהשוטר הורה למערער לעצור, כשהשוטר הלך לקראת המערער.

בית משפט קמא נתן אמון מלא בעדות השוטר בקשר שהבחן ברכב המערער שלא עצר בכו העציה המסומן במקום.

לענין חוות הדעת שהוגשה מטעם המערער, הובא בית משפט קמא כי האופן המגמתי בו צולמו התמונות מלמד כי ניתן גם ניתן לראות היטב אתכו העציה ממקום עמידת השוטר אף המומחה בחר שלא לצלם המקום באופן המפריך גרסת המערער ולהמציא תרשימים מפורטים ומלאים כפי שמצופה ומקובל.

המומחה לא ציין מרחקים בתרשיים ומכאן חוות דעתו לא הפריכה את עדות השוטר ברנס.

יותר מכך ציין בית משפט קמא, כי ב"כ המערער לא חקרה את השוטר ברנס ממקום עמידתו על פי התמונות שבחוות הדעת כדי להבהיר אם באמת ניתן היה ממקום עמידתו לראות אתכו העציה והימנעות מחקירה זו עשויה להצביע על חשש להפרצת גרסת ההגנה ויש בקשר כדי לחזק את טענות התביעה.

בעקבות הרשעה זו, הוגש הערוור שלפני.

אצין כי לאחר עיון בערוור יצא מوطב זה לביקור במקום והתרשםתי בעת הביקור ביום 14.11.13

כי השוטר יכול היה לראות אתכו העציה ואף 50 ס"מ קודם לכו העציה.

עינתי בסיכון המערער שהוגשו על פי החלטת בית המשפט לאחר ביקור במקום.

עינתי מחדש בפרוטוקול בית משפט קמא ולא מצאתי כי נפלה טעות בתביעת בית משפט קמא וויצו אפוא, כי הן השופטת רז והן מوطב זה ערכו ביקור במקום ונכחו לדעת כי ניתן היה לראות את המערער כפי שהעיד השוטר ברנס

בניגוד לעמדת המערער.

モותב נספּ כבּי השופט שלזינגר הגיע לאוთה מסקנה לאחר שמייעת ראיות בתיק ובנסיבות אלה, אני מוצאת כי הכרעת הדין מבוססת, מונמקת ונכונה ואין מקום להתערב בה.

לענין העונש, העונש סביר ולטימי אף מקל עם המערער לאור עברו התובורתי, 33 הרשעות, ותק נהיגה מעל שנת 69, קיומה של עבירה נוספת בענין אי ציות לתמרור ב-37, עבירה אחרת בענין אי מתן זכות קדימה במעבר חסיה, מהירות מופרחת.

אני מורה על דחיתת הערעור.

המציאות תשלח עותק הערעור לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ד אדר תשע"ד, 14 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.